

MARATHON GENT 25 SEPTEMBER

Eén marathon per jaar moet kunnen. Dit was mijn plannetje 4 jaar geleden. Dat wordt dus mijn 4de marathon op rij. Dit jaar geen buitenland, maar voor Gent gekozen, uit nostalgie, in de mooiste stad van Vlaanderen heb ik een heerlijke studententijd gehad, van 1973 tot 1977, met ons stamcafé de “ St Tropez” en cafébaas Eugène achter de toeg. Vele uren/dagen doorgebracht aan de ronde tafel – er was er maar één – maar om stipt 03H00 's morgens ging onverbiddeijk de bel en 10 seconden later was het café leeg en stond iedereen buiten om ofwel nog een voorlaatste ineen ander café te gaan drinken ofwel om naar zijn kot gaan. Dit laatste was bij mij bijna aan de andere kant van Gent (richting Watersportbaan), maar dat gaf me de kans nog een frisse neus te halen ? Eén maal met de fiets naar mijn kot gereden, maar dat was geen succes, wegens de vele en verraderlijke tramsporen – eens met je voorwiel tussen de rails en je vond jezelf terug op de kasseien. Gelukkig reden er 's nachts geen trams meer.

Ook nog eens door de Raas Van Gaverestraat gereden, voorbij mijn oud kot en onze kotmadam Liza, die ons iedere morgen en 's avonds voorzag van wat voor koffie moest doorgaan, opgediend in namaak delfts keramiek, in tassen met hier en daar een stuk uit de kant of een mok zonder oor. Alles opgediend in een kleine refter aan lange tafels met een dik plastic erop. Tot zover de nostalgie ...

Samen met Snelle Eddy hebben we ons ingeschreven en ben ik terug met het marathonplannetje van Magda onder de arm begonnen aan de lange trainingen, in het totaal gespreid over 12 weken ongeveer 700 km afgemaakt in 65 uur d.i. 10,80 km/u. Tijdens deze 12 weken ook 2 weken vakantie. Moet kunnen, maar hypothekeert natuurlijk je voorbereiding. Een week Italië Salerno en Paestum, juist onder Napels en de prachtige Almafiaanse kust, met de pittoreske dorpen Amalfi en Positano. Echter de infrastructuur om te lopen in Salerno liet te wensen over, geen voetpaden, veel te veel Vespa's met mooie meiden en heetgebakerde Berlusconi's in het klein en daardoor heb ik dan noodgedwongen enkele uren op de loopband in het Novotel doorgebracht. Ongelooflijk monotone bezigheid, het enigste bewijs dat ik gelopen had, was de enorme plas zweet (?) op en naast de loopband. Maar voor de rest om te vergeten. Dan was het in Torremolinos 2 weken later beter dan vorig jaar, aangename temperaturen

's morgens om 7 uur op de promenade. Daar liep ik de zon tegemoet die stilletjes met een enorm sissend geluid opsteeg uit het water. Het achtste wereldwonder daar in Andalusië. En dan natuurlijk het heerlijke eten Spagetti al Vongole, om je vingers af te lekken, verse gambas a la plancha, diezelfde vingers worden nog eens afgelekt, en rond 4 uur 's middags een lekkere ijsgekoelde fles witte wijn op het strand, net een engeltje dat in je mond pist

De trainingsuren in België, waren dan meer in de stijl van Boudewijn de Groot zijn kaskraker, zo van " hoe sterk is de eenzame loper die kromgebogen tegen de wind zichzelf een weg baant ". Veel zon hebben we hier namelijk niet gezien laat staan die Vespa's met ... jawel die mooie meiden.

Op 25 september was het dan zover. GSM gezet op wekprogramma om 6 uur 's morgens. Samen met Shirly dan afspraak bij Eddy en Marina voor de deur en met 2 wagens flitsen we dan richting Gent. Auto's achtergelaten op de enorme parkings van het Bloso sportcomplex . Daar kun echt verloren lopen. De familie Daeninck, was terug op appel, mijn broer Patrick uit Keulen, mijn broer Johan uit Mariakerke (het parcours ligt in zijn achtertuin) en mijn Zus Rita uit Halle, weliswaar als supporters.

Voor de start weer de obligate portie stress en zenuwachtigheid, maar om stipt 10uur geeft de Burgemeester van Gent Mr Termont (toffe burgemeester) het startschot. 314 Marathonlopers zetten zich in beweging onder een licht bewolkte hemel die een uur later volledig openspat en de zon zal ons dan ook tot aan de aankomst gezelschap houden. De eerste kilometer gaat langs de watersportbaan en daarna duiken we het groene Gent binnen met de Blaarmeersen en haar mooie natuur. Dit jaar minder snel vertrokken dan andere jaren en de eerste 21km in 1h50 afgemaakt (5 min minder snel dan andere jaren) Maar toch tijdens de eerste ronde een heleboel lopers voorbijgestoken, en op het moment dat ik in de verte een paarse loopster ontwaar die mijn volgende doel is om in te halen, zet deze dame zich aan de kant, doet haar broek af,

zet zich in de hurkhouding – ik denk die gaat zoals dat engeltje doen zoals met de witte wijn – maar neen op het moment dat ik voorbijloop doet zij ongegeneerd haar grote boodschap, alle bruine ballast komt er vlot uit en dan laat ik ook deze kakkende dame achter mij, en concentreer ik me verder op het lopen. Heerlijk om die kilometers af te malen, eerst 5 km dan 15 km en zonder dat je het weet 25km en dan heb ik me bij een 3-tal genesteld waaronder een loper die aan zijn 100ste marathon bezig was. Eten en drinken genoeg om de 5km bij de bevoorradingsposten, rozijnen, bananen, water, Extran. Zelfs een beetje te veel 10 km verder, nog altijd in gezelschap van mijn 3 medelopers, zie ik voor mij in de verte een gekend bloot gespierd bovenlijf, met in zijn rechterhand een geel truitje wandelend zijn weg verder zetten, we halen hem in en ik herken inderdaad Eddy, en maan hem meerdere malen aan om zich aan onze kar te hangen, maar het mocht niet baten , ik ben kapot zegt hij. Weg verder gezet zonder Eddy, maar ondanks het feit dat ik genoeg gedronken had snakte ik naar de volgende bevoorrading – ik denk vooral door de hitte – die was aan KM 38, en heb ik een heel flesje water in één maal soldaat gemaakt en eentje over mijn hoofd gekieperd. Daar heb ik dan mijn medelopers moeten laten gaan en kreeg ik alsnog een dreun van jewelste om aan het plakkaat van 40km te beginnen kokhalzen en kwam het flesje en de rest eruit zonder enige verwittiging. Na de kakkende dame een kotsende Tjen. Toch mij terug in gang getrokken en de laatste 2 km afgezien, maar eens aan de watersportbaan zag ik de Topsporthal voor mij liggen en liep mijn zus de laatste verlossende 300 meter naast mij mee en dook dan de hal in en liep na 3u49m42s over de streep. Nummer vier is binnen en daarna vergeet je onmiddellijk de lange trainingen en ben je al aan het uitkijken wanneer en waar we nummer 5 gaan lopen.

Etienne